

— obciążenie skarżącego kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się na dwóch zarzutach:

Po pierwsze, Sąd naruszył art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, orzekając, że urzędnik musi zostać wysłuchany przed wydaniem decyzji o nieawansowaniu.

Sąd błędnie uznał przy tym, że brak jest podmiotowego prawa do awansu i nieawansowanie nie stanowi naruszenia praw.

Ponadto Sąd także błędnie uznał, że nieawansowanie nie jest porównywalne z niekorzystnym aktem administracyjnym.

Po drugie, Sąd stwierdził, że nie można wykluczyć, iż decyzja mogłaby zasadnie doprowadzić do innego skutku, gdyby EUIPO wysłuchało urzędnika przed jej wydaniem. W tym względzie istnieje brak uzasadnienia, ponieważ Sąd nie zbadał argumentów skarżącego.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 28 października 2020 r. w sprawie T-594/18, Pharma Mar / Komisja Europejska, wniesione w dniu 7 stycznia 2021 r. przez Republikę Estońską

(Sprawa C-16/21 P)

(2021/C 148/07)

Język postępowania: estoński

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Estońska (przedstawiciel: N. Grünberg)

Druga strona postępowania: Pharma Mar, SA (przedstawiciele: M. Merola i V. Salvatore) i Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Haasbeek i A. Sipos)

Żądania wnoszącego odwołanie

Republika Estońska wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 28 października 2020 r.;
- obciążenie każdej ze stron własnymi kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Estońska podnosi, co następuje:

1. Sąd Pierwszej Instancji naruszył wymóg bezstronności ustanowiony w art. 63 rozporządzenia (WE) nr 726/2004⁽¹⁾, stwierdzając, że nie można było wykluczyć wszelkich uzasadnionych wątpliwości co do ewentualnej tendencyjności, która mogła wpłynąć na bezstronność ekspertów uczestniczących w pracach naukowej grupy doradczej wyłącznie ze względu na ich stosunek zatrudnienia ze szpitalem uniwersyteckim.
2. Po pierwsze, Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej wykładni zasady bezstronności ustanowionej w art. 63 rozporządzenia (WE) nr 726/2004, uznając, że szpital uniwersytecki mógł być traktowany jak przedsiębiorstwo farmaceutyczne.

3. Po drugie, w ramach wykładni zasady bezstronności popełnił on oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do kwalifikacji konkurencyjnego produktu leczniczego oraz w odniesieniu do związku między biegłym a rozwojem tego „konkurencyjnego produktu leczniczego”.
4. Po trzecie, Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej wykładni zasady bezstronności, ponieważ nie ocenił prawidłowo konkretnego charakteru powiązań ekspertów z centrum terapii komórkowej i ich wpływu na decyzje naukowej grupy doradczej.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004, L 136, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Lennestadt
(Niemcy) w dniu 19 stycznia 2021 r. – Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt., Nationale
Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG / NW**

(Sprawa C-30/21)

(2021/C 148/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgerichts Lennestadt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG

Strona pozwana: NW

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 1 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 (¹) należy dokonywać w ten sposób, że postępowanie sądowe wszczęte przez spółkę skarbu państwa przeciwko osobie fizycznej zamieszkałej w innym państwie członkowskim w celu dochodzenia uiszczenia mającej charakter sankcji opłaty za nieuprawnione korzystanie z płatnej drogi – jest objęte zakresem zastosowania tego rozporządzenia?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 1 lutego 2021 r. – RegioJet a. s.

(Sprawa C-57/21)

(2021/C 148/09)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RegioJet a. s.

Pozostali uczestnicy postępowania: České dráhy, a.s., Česká republika – Ministerstvo dopravy